

KRISTI FÖRKLARINGS DAG

TRANSFIGURATIO CHRISTI

Evangelium Matt 17: 1–9. Epistel 2 Petr 1: 16–18. II Årg Högm Joh 13: 31–32. Predikan: G Edwardsson

”Ordet vart kött och bodde ibland oss. Vi såg hans härlighet, såsom den enfödde Sonens härlighet ifrån Fadern. Och han var full av nåd och sanning.” (Joh 1:15)

Dessa ord ur Johannesevangeliet är vägen också in i vår text i dag på Kristi Förklaringsdag. Det som lärjungarna såg och hörde, det var inte blott en människa och dennes vittnesbörd, utan Guds Son kommen i världen, full av nåd och sanning. *”Vi såg hans härlighet”*, säger evangelisten. Det är till denna syn, denna trons outgrundliga verklighet som vi inbjuds i dag att lyssna, höra och ta till oss. Men inte som blott något förunderligt, utan som något vi får tro och taga till oss, ja egentligen göra den till vår. Ty just därför uppenbarades Guds Son att vi i honom skulle vinna evigt liv och salighet och få del av den gudomliga härligheten. Men låt oss först stanna inför vad det är för bild av Jesus evangelierna ger oss? Vi ser och läser om hur han gick omkring i Juda land, undervisade, predikade, gjorde under, förbarmade sig över människor, botade sjuka, uppväckte döda, förlät människor deras synder. Här är bilden av den som gjorde oss människor verkligt gott och vi läser vidare hur han slutligen led döden, blev begravnen och uppstod på tredje dagen Det är bilden av den som utger sig för oss människor, och vars lidande och död länder oss till salighet. I dag på förklaringsberget möter oss en annan bild. Jesus är visserligen där, man hans ansikte förvandlas, hans kläder blir skinande vita och framstår i gudomlig härlighet tillsammans med det gamla förbundets viktigaste representanter, Mose och Elia, som samtalar med honom.

Bilden av människan Jesus visar sig också vara bilden av Guds Son i härlighet. Ty den som var människa och gick omkring bland människor och gjorde gott, var även sann Gud. I EN person.

Det är dagens förunderliga faktum.

”Det var inga djupt uttänkta fabler vi följde”, säger Petrus när han bekänner evangelium. Nej, det var vad de hörde och såg. Eller som Johannes skriver i sitt första brev: *”Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid – Livets Ord – vilket vi vittnar om”*. (1 Joh 1:1) Och som vi också hörde här i begynnelsen: *”Ordet vart kött och bodde ibland oss. Vi såg hans härlighet, såsom den enfödde Sonens härlighet ifrån Fadern. Och han var full av nåd och sanning.”*

Därför ställer vi fram följande i vår predikan här i dag:

MÄNNISKOSONENS HÄRLIGHET

1. ÄR DEN SANNE GUDENS HÄRLIGHET

Lärjungarna som hade följt Jesus, sett och hört vad han sagt och gjort, de hade genom Petrus bekänt: *”Du är Messias, den levande Gudens Son”*. Det var inte vad Petrus eller någon annan hade tänkt ut och fantiserat om, utan Jesus säger själv till honom *”Kött och blod har inte uppenbarat detta för dig utan min Fader som är i himmelen.”* Strax efter detta tillfälle vid Cesarea Filippi får Petrus tillsammans med Jacob och Johannes följa med Jesus upp på berget. De vet inte vad som ska ske. Men ännu mer, vad de inte kunnat föreställa sig, det får de vara med om. Jesus som de kände väl, tycket de, han förvandlades inför dem, så att

de såg honom förhärligad i gudomligt ljus. Och fram stod Gamla testamentets förgrundsgestalter Mose och Elia och talade med honom om hans kommande lidande. Det var en härlighet, förunderligare än någon kunde tänka. Sammanhanget, det stora sammanhanget, framträdde där. Han som var rik... var Guds Son, jämlik Fadern i makt och ära och därför sann Gud.

Kyrkofadern Chrysostomos säger. ”Det skedde för att han skulle uppenbara sin härlighet, Sonens härlighet från Fadern, och korsets härlighet som han fullbordade.” Jesu egna ord understryker också detta: *”Nu är Människosonen förhärligad och Gud är förhärligad i honom. Om nu Gud är förhärligad i honom, så skall också Gud förhärliga honom i sig själv och han ska snart förhärliga honom”* (Joh 13: 31-32) Människosonens härlighet är Gudasonens härlighet, både på förklaringsberget och på Golgata. Det som kunde anas, skymta fram då och som väckte sådan förundran, det som han genom under och tecken visade, det trädde nu fram. Men utan skyddande klädnad eller döljande förlåt. Hans eviga makt och gudomshärlighet, som han ingalunda lade av som människa utan som han då och visade, den träder nu fram fullt ut: *”Han förvandlades inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.”* Guds härlighet vart uppenbarad genom Sonen, Guds Son och Människosonen, sann Gud och sann människa, vår Herre och Frälsare.

2. ÄR SYNDAFÖRLÅTELSENS HÄRLIGHET

Men den härlighet han visade var inte för syns skull, eller för hans egen skull. Jesus framträdde här tillsammans med Mose och Elia och de heter i Lukasevangeliet att de samtalade med honom *”om hans bortgång som han skulle fullborda i Jerusalem”* dvs om hans lidande, död och uppståndelse, som snart skulle ske. På Förklaringsberget står därför också lidandet och försoningen i centrum. Det är detta man talar om. Härligheten som visas är därför försoningens och förlåtelsens outgrundliga verklighet. Det var för detta han hade kommit i världen. Ja, det var därför Gud hade sänt sin ende Son och utgivit honom i döden. Det var inte för att vinna en egen segerkrans som han genomgick allt detta. Eller för att vinna egen ära. Det var i stället för att vinna den åt oss, för att vi skulle segra och inte gå förlorade. Därför vann han på korset, syndaförlåtelsens härlighet. Och det åt oss, vi arma människor som ingenting förtjänat. *”Han som var rik, blev fattig för vår skull, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.”*

3. ÄR TRONS HÄRLIGHET I KRISTUS

Lärjungarna var förbryllade, ja förskräckta inför det de såg och hörde. Petrus uttrycker det med att han vill göra hyddor till var och en. ”Herre, här är oss gott att vara”, säger han. Vi skulle kunna instämma i denna önskan att få vara med där på berget och se och höra. De gömde emellertid sina ansikten och när de såg upp, såg de ingen utom Jesus allena. Det är en god sinnebild för den verklighet vi får leva i. Vi kan leva högt av upplevelser vi får vara med om, i gudstjänst och nattvard. Men sedan kommer vardagen och känslorna, de som sa, Här är det gott att vara, de tycks försvinna. Men såsom för lärjungarna, så är det också för oss. Jesus försvinner inte med söndagen, med gudstjänsten, utan han finns med i hela vardagen. Ty Han lovar och säger: *”Jag är med er alla dagar intill tidens ände”*. Och det betyder att han som är den gudomliga härligheten, som fullbordat det gudomliga verket, han är med oss och det betyder att vi får vara med honom. Ja, just Han på Förklaringsberget, Han på Golgata, Han på korset, Han den uppståndne. Han som farit upp till himmelen, Han förblir hos oss och kommer till oss med sin överflödande nåd och skänker oss rikt därav. Ja, så rikt är hans verk för oss, att ingen syndare ska förtvivla utan i stället, både du och jag och alla människor får tro på honom och hans nåd till oss. Ty såsom evangelisten säger, så är det: *”Han är full av nåd och sanning...”*

*Dig vare lov och ära / Guds Son i evighet / Låt denna text få bära / oss bud om salighet.
Förklaringsberget låter / oss Kristi Gudom se / På Golgata förlåter / han alla syndare.*

Amen